

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 28 augustus 2018 met nummer RvVb/A/1718/1221
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0032/A

Verzoekende partijen	1. de heer Herman SABLON 2. mevrouw Karine BOOGMANS beide wonende te 1745 Opwijk, Waaienberg 60
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
Tussenkomenende partij	de heer David AELBRECHT , wonende te 1745 Opwijk, Waaienberg 56

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 12 september 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 18 augustus 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Opwijk van 31 mei 2016 onontvankelijk verklaard.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Opwijk heeft op 31 mei 2016 aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitbreiden van een loods en de verharding.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 1745 Opwijk, Waaienberg 56, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie E, nummer 202g.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 15 november 2016 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 16 februari 2017 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het beroepsdossier in, maar niet het administratief dossier van de vergunningsaanvraag. De tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomenende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 20 februari 2018.

De heer Herman SABLON en mevrouw Karine BOOGMANS voeren het woord als verzoekende partijen. De heer David AELBRECHT voert het woord als tussenkomende partij. De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Opwijk verleent op 31 mei 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij voor het uitbreiden van een loods en verhardingen.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 27 juli 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 3 augustus 2016 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

De verwerende partij sluit zich aan bij de vaststellingen van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en verklaart het beroep op 18 augustus 2016 onontvankelijk. De verwerende partij beslist:

“ ...

3. Horen

Noch de beroepsindiener, noch één van de overige betrokken partijen heeft gevraagd om gehoord te worden.

4. Bespreking

De deputatie neemt kennis van het eensluidend verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 3 augustus 2016 met kenmerk: RMT-VGN-BB-2016-0376-PSA-01-160803-59-verslag PSA codex.

Het beroepschrift werd op 27 juli 2016 per beveiligde zending ingediend bij de deputatie.

In toepassing van artikel 4.7.21.§4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dient het beroepschrift, op straffe van onontvankelijkheid, vergezeld te zijn van de bewijzen van de beveiligde gelijktijdige zending van een afschrift van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager. Deze bewijzen werden bijgevoegd. Uit de bewijzen blijkt dat het afschrift van het beroepschrift naar het college werd opgestuurd op 27 juli 2016 en naar de aanvrager op 28 juli 2016. De verzending van het afschrift van het beroepschrift gebeurde niet gelijktijdig.

In toepassing van artikel 4.7.21.§5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dient het beroepschrift, op straffe van onontvankelijkheid, vergezeld te zijn van het bewijs van betaling van de dossiervergoeding van 62.50 euro op rekening van de provincie. Dit bewijs

werd niet bijgevoegd. Tot op heden werd er op rekening van de provincie geen betaling ontvangen.

In toepassing van art. 4.7.21.§3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beschikt elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden over een termijn van 30 dagen ingaand de dag na deze van de aanplakking vermeld in art. 4.7.19. §2, om beroep in te dienen. Tot de aanplakking werd overgegaan op 22 juni 2016, volgens de verklaring op eer van de aanvrager. Deze startdatum van aanplakking werd door de gemeente telefonisch bevestigd op 3 augustus 2016.

Het beroep is gedateerd 26 juli 2016 en werd op 27 juli 2016 op de post afgegeven. Het beroep werd op 28 juli 2016 ontvangen op het provinciebestuur. De termijn van 30 dagen werd niet gerespecteerd.

*Het beroepschrift voldoet niet aan de vormvoorschriften opgelegd door art. 4.7.21. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden hieromtrent geen excepties opgeworpen.

B. Bevoegdheid van de Raad en schending van artikel 15, 4° Procedurebesluit

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep als volgt:

“ ...

In hun verzoekschrift geven verzoekende partijen niet aan welke rechtsregel(s) en/of algemene beginselen van behoorlijk bestuur door de bestreden beslissing concreet geschonden zouden zijn, en in welk opzicht er sprake zou zijn van enige schending.

Nochtans bepaalt artikel 15, 4° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2015 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse Bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) dat een verzoekende partij in haar verzoekschrift niet alleen de feiten dient uiteen te zetten, maar ook de ingeroepen middelen.

Zoals gezegd, geven verzoekende partijen in hun verzoekschrift echter niet op welke regelgeving en/of algemene beginselen van behoorlijk bestuur zij door de bestreden beslissing geschonden acht, noch lichten zij hierbij toe op welke wijze deze regelgeving naar hun oordeel geschonden wordt. Op deze manier worden de rechten van verdediging van verwerende partij dan ook geschonden: het is immers onmogelijk voor verwerende partij om te repliceren op 'middelen' die geen middelen zijn.

Het verzoekschrift van verzoekende partijen dient dan ook als onontvankelijk te worden afgewezen bij gebrek aan een voldoende duidelijke omschrijving en toepassing van de vermeende geschonden rechtsregel(s) en/of algemene beginselen van behoorlijk bestuur (zie arresten Raad voor Vergunningsbetwistingen, m.n. A/2011/0063 van 10 mei 2011, A/2011/0043 van 6 april 2011 en A/2011/0019 d.d. 2 maart 2011).

...

2.

De verzoekende partijen antwoorden als volgt:

"...

Wanneer gebrek aan goed bestuur ingeroepen werd, had dat in hoofde van de Gemeente betrekking op het feit dat zonder enig vooronderzoek, of zonder welkdanige verwittiging van de burens ook, een bouwvergunning toegekend werd (voor het hiervoor beschreven gebouw en voor de beschreven exploitatie). Ook dat op de Gemeente aan verzoekers gezegd was dat de termijn voor een hoger beroep "eind juli" (2016) was.

In hoofde van de Deputatie wordt ook opgemerkt dat deze zich niet verwaardigd heeft te antwoorden op de aangetekende brief van verzoekers waarbij ze verzochten te laten weten hoeveel het te betalen dossierrecht bedroeg, en op welke wijze dit betaald diende te worden, om daarna de niet-betaling als onontvankelijkheidsgrond in te roepen.

Het administratief beroep van verzoekers werd door de Deputatie ten onrechte als onontvankelijk afgewezen om 3 redenen:

***de beweerde laattijdigheid van het beroep**

Het is ongehoord dat in de beslissing van de Deputatie te lezen valt dat "verzoekende partijen thans niet betwisten dat het administratief beroep effectief laattijdig werd ingediend".

Verzoekers houden juist voor dat het beroep wel geldig werd ingediend !!!

De Deputatie houdt er een sofistieke redenering op na, o.m. waar ze verzoekers "verwijt" geen foto voor te brengen van de "exakte plaats waar het aanplakkingsbericht hing". Rust die bewijslast echter niet op de Gemeente of/en op de aanvrager van de vergunning ?? Van verzoekers kan/mag geen (onmogelijk) negatief bewijs gevraagd worden, er kan geen foto gemaakt worden van iets dat er niet geweest is.!

Uit de argumentatie van de Deputatie kan alleen maar afgeleid worden dat de exakte plaats waar het aanplakkingsbericht niet uit het dossier blijkt !!

Verzoekers hebben het aanplakbiljet van de vergunning zien hangen op 11 juli 2016. De bouwvergunning dateert van 31/5/2015, nogmaals wordt de vraag gesteld waarom de beweerde bekendmaking pas op 22/6/2016 zou zijn gebeurd.

De startdatum van de aanplakking- beweerdelijk 22/6/2016 – wordt enkel “bewezen” aan de hand van de verklaring op eer van David AELBRECHT.

Evenwel werd er reeds geoordeeld (RvVb nr. A/2014/0634, 16 september 2014) dat de Gemeente voor de aanplakking niet blindelings mag vertrouwen op de verklaring van eer van de aanvrager. De Gemeente moet er zelf over waken dat effectief tot de aanplakking werd overgegaan.

Een attest waarin wordt verklaard dat de aanplakking is gebeurd en louter is gesteund op een verklaring van eer van de aanvrager, houdt enkel een bewijs in van de verklaring van de aanvrager en geen bewijs van het effectief plaatsvinden van de conforme aanplakking (wat de “conformiteit” van de aanplakking betreft: zie ook de repliek van december 2016 (zie hiervoor) = niet geafficheerd in het gedeelte Waaienberg waar verzoekers wonen).

Het is de taak van de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde om na te gaan of de begunstigde van de verleende vergunning effectief tot aanplakking is overgegaan. Ook de parlementaire voorbereiding benadrukt dat het wenselijk is dat op de aanplakkingsplicht een gemeentelijk overheidstoezicht georganiseerd wordt.

De gemeentesecretaris (of zijn gemachtigde) moet controleren (verklaring van eer volstaat niet !!) dat de vergunninghouder binnen een termijn van 10 dagen, te rekenen vanaf de datum van ontvangst van de vergunningsbeslissing, overgaat tot aanplakking.

Op basis van deze controle kan de Gemeente de aanplakking attesteren – met verplichte vermelding, in het attest van aanplakking dat zij aflevert, van de startdatum van aanplakking.

Maar in casu is een dergelijk attest niet voorhanden, alleen de verklaring op eer, met een foto van de beweerde aanplakking ligt voor. Het aanplakbiljet werd misschien die dag gefotografeerd, maar wie zegt dat het biljet onmiddellijk uitgehangen werd ?, en op welke plaats ?, en quid als de vergunninghouder de aanplakking verwijderd heeft tijdens de periode van aanplakking, of dat de aanplakking eerder verdoken werd gehangen.

Een verklaring van eer van de aanvrager kan niet worden gelijkgesteld met een attest van de gemeentelijke overheid waarin wordt verklaard dat een mededeling van de vergunningsbeslissing is uitgeplakt gedurende 30 dagen.

De aanplakking waarbij de Gemeente blindelings vertrouwt op een verklaring van eer van de aanvrager is een gebrekkige aanplakking, met als sanctie dat de beroepstermijn voor belanghebbende derden niet aanvangt.

Als niet geweten is wanneer de beroepstermijn juist aangevangen heeft, zoals in casu, kan het beroep niet onontvankelijk verklaard worden (in casu komt het slechts op enkele dagen aan).

Op de bekendmaking van de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning wordt enkel de datum van 31 mei 2016 vermeld, doch geenzins wanneer de vergunning ter kennis werd gebracht van de aanvrager, noch wanneer de vergunning uitgehangen werd, noch vanaf welke precieze datum de beroepstermijn van 30 dagen is of zal beginnen lopen?

Opnieuw, de beroepstermijn van 30 dagen kon niet berekend worden en aldus is de beroepstermijn niet beginnen lopen !

***wat betreft de gelijktijdige verzending van het beroepsverzoekschrift naar de aanvrager en naar het College van burgemeester en schepenen**

Verzoekers kunnen maar herhalen wat zij in hun repliek van december 2016 reeds hebben uiteengezet, ondergeschikt ook aangaande de afwezigheid van belangenschade, van wie dan ook.

***niet-betaling dossierrecht**

Ook hieromtrent verwijzen verzoekers naar hun repliek van december 2016 (zie hiervoor). Zoals gezegd zijn verzoekers niet met computers of met het internet vertrouwd.

Zij hadden graag betaald, doch wisten niet op welke rekening dat kon gebeuren.

En als er 2 verzoekers zijn, is dan één of twee maal een dossierrecht te betalen ? (voor de Raad hebben verzoekers 2x een rolrecht betaald, want 2 verzoekers (echtpaar).

Verzoekers zullen bij het dossier een kopie van de aangetekende brief dd. 30/7/16 aan de Deputatie voegen (+ afgiftebewijs ter post van de aangetekende zending) waarbij zij vroegen het financieel nummer mede te delen waarop het dossierrecht overgeschreven kon worden, en waarbij geïnformeerd werd naar het juiste te betalen bedrag.

De Deputatie heeft zich nooit verwaardigd te antwoorden, heeft wel het beroep op deze basis onontvankelijk verklaard ! Nogmaals, behoorlijk bestuur !??

...

3.

De tussenkomen partij legt met haar laatste schriftelijke uiteenzetting onder andere een attest van aanplakking van 24 juli 2017 neer.

Beoordeling door de Raad

1.

Het door de verzoekende partijen ingestelde administratief beroep van 27 juli 2016 werd door de verwerende partij onontvankelijk verklaard. Er kan niet worden betwist dat dit op zich een voor de Raad aanvechtbare “vergunningsbeslissing” is (Memorie van Toelichting bij het ontwerp van het decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, *Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, 2011/1, 195).

De verzoekende partijen hebben belang om deze voor hen nadelige beslissing aan te vechten bij de Raad. Dit belang, en bij uitbreiding de draagwijdte van het voorliggende beroep, is echter noodzakelijk beperkt tot de vraag of het administratief beroep van de verwerende partij al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard door de verwerende partij.

2.

De verzoekende partijen uiten kritiek op de drie, in de bestreden beslissing vervatte motieven op grond waarvan de verwerende partij hun administratief beroep onontvankelijk heeft verklaard: (1) de beweerdte laattijdigheid van het administratief beroep, (2) de gelijktijdige verzending van het beroepsverzoekschrift naar de aanvrager en naar het college van burgemeester en schepenen en (3) de niet-betaling van de dossiervergoeding.

Hoewel het inleidend verzoekschrift weinig overzichtelijk en coherent kan genoemd worden, stelt de Raad vast dat uit de uiteenzetting van de verzoekende partijen minstens één onvankelijk middel kan worden gepuurd. Zonder uitdrukkelijke aanduiding van de betrokken rechtsregels of beginselen van behoorlijk bestuur kan niet ontkend worden dat de verzoekende partijen de verwerende partij een gebrek aan zorgvuldigheid (bij haar feitenvinding) verwijten en in die zin

tevens menen dat de bestreden beslissing is aangetast door een motiveringsgebrek. De Raad stelt vast dat de verwerende partij de uiteenzetting van de verzoekende partijen evenzeer in die zin heeft begrepen en dat – onverminderd de door haar aangevoerde exceptie – de verwerende partij in staat is gebleken om ten gronde verweer te voeren tegen de door de verzoekende partijen aangevoerde schendingen.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunten van de partijen

1.

In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de motiveringsplicht, het motiverings- en het zorgvuldigheidsbeginsel:

“ ...

Meer bepaald formuleren we volgende grieven tegen de beslissing van de Deputatie :

-uit de beslissing blijkt niet duidelijk op welke precieze grond de Deputatie het beroep onontvankelijk verklaard heeft

**in de beslissing wordt gezegd dat “aan de Deputatie voorgesteld wordt om het beroep onontvankelijk te verklaren wegens het niet voldoen aan de vormvereisten” (laatste alinea motivering beslissing); er wordt niet vermeld wie of welke instantie dat dan voorgesteld heeft, en op welke precieze grond; het blijkt niet uitdrukkelijk dat dat misschien (??) op basis van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar was (eerste alinea motivering beslissing): dat is een gebrek in de motivering; alleszins werd gezegd verslag niet aan ons meegedeeld, noch werden we ooit uitgenodigd om er ergens kennis van te nemen;*

**het besluit van de Deputatie maakt melding dat het beroep op 27/7/2016 ingediend werd, dat weliswaar op 27/7/2016 ook een afschrift naar de Gemeente gestuurd werd, doch dat slechts de dag nadien, op 28/7/2016, een kopie ervan naar de aanvrager van de vergunning verzonden werd. Maar het besluit van de Deputatie laat in het ongewisse of dit de reden is van de onontvankelijkheidsverklaring : gebrek in de motivering;*

trouwens is het praktisch niet mogelijk 2 aangetekende brieven tegelijkertijd te verzenden; als men bij een tweede brief een kopie moet bijvoegen dat een eerste aangetekend verzonden werd, kan de verzending niet gelijktijdig gebeuren, want men moet eerst één schrijven aangetekend laten vertrekken, om dan een kopie van het ontvangstbewijs daarvan bij het tweede schrijven te voegen (men moet een eerste brief versturen, van het ontvangstbewijs =afgiftebewijs aangetekende zending - ergens een kopie laten maken (BPOST geeft geen copies van afgiftebewijzen) en pas dan kan het tweede schrijven vertrekken);

in de geest van de Codex gebeurden de verzendingen wel gelijktijdig, want er kon perfect met het bestaan ervan rekening gehouden worden, en alles is goed toegekomen, ruim vóóraler het aangevochten besluit genomen werd. De al dan niet gelijktijdigheid heeft trouwens geen belangen geschaad, van wie of van welke instantie dan ook;

**het bewijs van de betaling van een dossiervergoeding, en dat er op het ogenblik van de beslissing nog geen betaling gedaan werd:*

we hebben bij aangetekend schrijven verzonden op 1/8/2016 het Secretariaat van de Bestendige Deputatie gevraagd om het bedrag van het te betalen dossierrecht te willen doen kennen, alsook het financieel nummer waarop overgeschreven kon worden; we bekwamen geen antwoord !!, bij brief dd. 23/8/2016 werd zonder meer kennis gegeven van de afwijzende beslissing ! zonder dat enig gevolg gegeven werd aan ons schrijven van 1/8/2016;

**uiteindelijk werd het beroep door de Deputatie onontvankelijk verklaard ingevolge de laattijdigheid van het beroep zelf, omdat voor de termijn vertrokken wordt van de beweerde affichering van de bouwvergunning: zoals reeds gezegd hebben wij de aanplakking toevallig en voor het eerst opgemerkt in juli 2016, meer bepaald op 11/7/2016;*

op het Gemeentehuis was nochtans gezegd dat er een termijn was tot eind juli 2016 om hoger beroep aan te tekenen;

op de affiche werd het beweerde begin van de aanplakking niet vermeld; ook stond nergens de termijn vermeld waarbinnen bezwaar aangetekend kon worden;

de beroepstermijn liep in volle vakantieperiode (wij zelf zijn op vakantie gegaan, als daarna onze vertrouwenspersoon), het ware niet meer dan passend geweest de buren persoonlijk te verwittigen dat een bouwvergunning afgeleverd werd (mede omdat geen vooronderzoek gevoerd werd, ondanks de omvang en de impact van de voorgenomen werken;

in de beslissing van de Deputatie wordt zonder meer gezegd dat tot aanplakking werd overgegaan op 22 juni 2016; ligt het bewijs voor dat die aanplakking werkelijk gedaan werd, en dat de aanplakking ononderbroken geduurd heeft; heeft de Gemeente ter plaatse verificaties gedaan? wat zeker aangewezen was, gelet op de procedure zonder vooronderzoek of welkdanig voorafgaand bericht dan ook ? bestaan er verslagen over de verificaties ter plaatse ?

er zijn alleszins bemerkingen over de plaats van de aanplakking, toen wij die hebben vastgesteld : niet aan de openbare weg, niet aan een paal op ooghoogte, doch op de poort van de eigendom van de aanvragende gebuur;

de mededeling moet gebeuren aan de straatkant van het bouwterrein, op een goed zichtbare plaats : dat was niet het geval;

de aanplakking moet gebeuren op een plaats van het betrokken perceel dat grenst aan de openbare weg; indien het perceel aan verschillende openbare wegen grenst dient aan elke grens een aanplakking te gebeuren;

in casu grenst het perceel waarop de bouwwerken voorzien zijn niet aan een eigenlijke openbare weg (het betreft een achterliggend perceel) dan diende de aanplakking te gebeuren aan de dichtstbijzijnde openbare weg; zeker als men rekening houdt met de muur die opgetrokken zou worden, op of tegen onze perceelsgrens, is onze kant van de openbare weg dichtst bij de werken gelegen, dus moest in het gedeelte van de straat waar wij wonen (ook) een affiche aangebracht worden;

de toestand ter plaatse is inderdaad specifiek in de zin dat AELBRECHT zijn adres heeft op de doorgaande Waaienbergh, en dat wij om de hoek wonen, in het doodlopend openbare weggedeelte van Waaienbergh; vanuit onze woning of tuin kon de affiche onmogelijk opgemerkt worden, terwijl wij voor het verlaten van onze woning niet noodzakelijk - zelfs zelden - voorbij de plaats van de affiche komen daar we eerder de andere kant van Waaienbergh nemen om Opwijk of Merchtem te bereiken; en nog zou de affiche in het voorbijrijden niet in het oog gesprongen zijn, zich bevindend op de privé-eigendom van de gebuur.

...

2.

De verwerende partij antwoordt:

“...
Overigens kan er ten gronde in casu ook helemaal geen sprake zijn van enige schending van regelgeving of beginselen van behoorlijk bestuur

Artikel 4.7.21, §3 VCRO, bepaalt immers het volgende:

“Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat:

1° ...;

2° ...;

3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na deze van aanplakking.”

Artikel 4.7.21, §4 en §5 VCRO voegt hier het volgende aan toe:

“Het beroepschrift wordt op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending ingediend bij de deputatie.

De indiener van het beroep bezorgt gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre zij niet zelf de indiener van het beroep zijn. Aan de deputatie wordt, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs bezorgd van deze beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college.”

“§5. In de gevallen, vermeld in §2, eerste lid, 1°, 2° en 3°, dient het beroepschrift op straffe van onontvankelijkheid vergezeld te zijn van het bewijs dat een dossiervergoeding van 62,50 euro betaald werd, behalve als het beroep gericht is tegen een stilzwijgende weigering. De dossiervergoeding is verschuldigd op rekening van de provincie.”

(eigen onderlijning)

Deze bepalingen zijn ondubbelzinnig en duidelijk. Voor een derde-belanghebbende begint de beroepstermijn van dertig dagen te lopen de dag na deze waarop de beslissing van het college van burgemeester en schepenen werd aangeplakt. Hierbij dient de beroepsindiener enkele vormvereisten na te leven, waaronder het gelijktijdig en per beveiligde zending bezorgen van een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, en het betalen van een dossiervergoeding.

In casu werd het beroepschrift op 27 juli 2016 per beveiligde zending naar het provinciebestuur verzonden. Evenwel blijkt uit het administratief dossier dat de vergunning werd aangeplakt op 22 juni 2016 (zie administratief dossier, deel II, stuk 2, gedateerde foto van aanplakking). De beroepstermijn begon aldus te lopen op 23 juni 2016 en verstreek op vrijdag 22 juli 2014 om middernacht. Het administratief beroep werd dan ook ontegensprekelijk laattijdig ingediend.

Verzoekende partijen betwisten thans in hun verzoekschrift niet dat het administratief beroep effectief laattijdig werd ingediend. Evenmin tonen zij aan dat er sprake was van overmacht waardoor zij in de onmogelijkheid waren om binnen de in artikel 4.7.21, §3

VCRO vooropgestelde termijn administratief beroep aan te tekenen bij verwerende partij. Zij beweren thans enkel dat de beroepstermijn verstreek in volle vakantieperiode. Dit kan echter vanzelfsprekend niet als een overmachtssituatie gekwalificeerd worden.

Verder werpen verzoekende partijen op dat de beroepsmogelijkheid en de vormvoorschriften van het indienen van een dergelijk administratief beroep niet op het aanplakkingsbericht stonden vermeld. Uit de foto van de aanplakking (zie administratief dossier, deel II, stuk 2) blijkt echter dat dit wel degelijk het geval was: zowel de termijn van dertig dagen, als de vereiste van het betalen van een dossiervergoeding en het gelijktijdig verzenden van het beroepschrift naar de aanvrager en het college van burgemeester en schepenen staan uitdrukkelijk vermeld. Ook deze argumentatie van verzoekende partijen kan derhalve niet worden aangenomen.

Tenslotte argumenteren verzoekende partijen dat de aanplakking niet op een correcte wijze zou zijn gebeurd, meer bepaald zou de stedenbouwkundige vergunning niet aan de openbare weg zijn aangeplakt. Verzoekende partijen tonen deze bewering evenwel geenszins aan (zij brengen bijv. geen foto bij waaruit blijkt op welke exacte plaats het aanplakkingsbericht hing), zodat ook dit standpunt onmogelijk kan worden bijgetreden.

Wat betreft het gelijktijdig verzenden van een kopie van het beroepschrift naar de aanvrager van de vergunning en naar het college van burgemeester en schepenen, beweren verzoekende partijen dat een dergelijke gelijktijdige zending in de praktijk niet haalbaar is. Uit de rechtspraak van uw Raad blijkt dat zulks uiteraard wel mogelijk is en tevens de bedoeling is. Vast staat dan ook dat er in casu van geen gelijktijdige verzending sprake kan zijn: een kopie van het beroepschrift werd immers op 27 juli 2016 verzonden naar het college van burgemeester en schepenen, en pas een dag later (op 28 juli 2016) werd de andere kopie naar de aanvrager verstuurd. Ook aan dit vormvoorschrift, dat tevens op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven, werd dan ook onmiskenbaar niet voldaan.

Tenslotte wenst verwerende partij, wat betreft het niet betalen van de dossiervergoeding, op te merken dat verzoekende partijen geenszins betwisten dat er niet werd betaald. Evenmin tonen zij aan dat er sprake was van overmacht waardoor zij in de onmogelijkheid waren om overeenkomstig het in artikel 4.7.21, §5 VCRO opgelegde vormvoorschrift administratief beroep aan te tekenen bij verwerende partij. Verzoekende partijen beweren wel dat zij bij aangetekende brief van 1 augustus 2016 aan het provinciebestuur gevraagd hebben hoeveel het te betalen dossierrecht bedraagt en op welke bankrekeningnummer dit bedrag dient te worden overgeschreven. Zij zouden op deze brief ten onrechte geen antwoord van het provinciebestuur hebben ontvangen. Dit kan echter geen overmacht uitmaken: op het aanplakkingsbericht wordt uitdrukkelijk vermeld dat de dossiervergoeding 62,50 euro bedraagt. En op de website van verwerende partij kan men het bankrekeningnummer probleemloos terugvinden. Ook dit standpunt van verzoekende partijen kan derhalve onmogelijk worden bijgetreden.

Verwerende partij heeft in de bestreden beslissing dan ook terecht geoordeeld dat het administratief beroep onontvankelijk was, en heeft hierbij – in tegenstelling tot wat verzoekende partijen overigens voorhouden – uitdrukkelijk vermeld om welke (3) redenen zij tot deze conclusie komt (laattijdig, niet gelijktijdige verzending van kopie, en dossiervergoeding niet betaald).

De vordering dient dan ook als ongegrond te worden afgewezen.

...

2.

De tussenkomende partij stelt nog dit:

“ ...

Argumentatie:

- *Bij het indienen van de aanvraag voor een bouwvergunning bij de gemeente heb ik geïnformeerd dat een specifieke goedkeuring van de bureu vereist was. Het officieel aanbrengen van de aanvraag was de enige verplichting indien de loods kleiner dan 500m2 wordt. Volgens H. Sablon diende hij persoonlijk gecontacteerd te worden.*
- *De plannen werden opgemaakt, samen met de architect, conform de wettelijke voorschriften van de gemeente en Provincie.*
- *De aanvraag van de bouwvergunning heeft de wettelijke termijn goed zichtbaar gehangen aan de toegang/oprit van mijn eigendom. Aanvraag werd uitgehangen aan de zijde van mijn domicilieadres.*
- *Wat betreft de klacht rond wateroverlast, is in de plannen voorzien dat al het water van de verharde gedeelten wordt opgevangen op mijn terrein en er geen doorvloeijing zal zijn naar de bureu.*
- *De muur die zou gebouwd worden langs de zijde van H. Slabon komt NIET op de scheidingslijn (zoals aangehaald door H. Sablon) maar wel net voor de scheidingslijn met mijn terrein.*
- *De scheidingsmuur zou enkel gebouwd worden in het voordeel van de bureu. Ikzelf heb als eigenaar geen voordeel bij deze muur, maar enkel een extra kost en dit om tegemoet te komen aan de rust en privacy van de bureu. Door deze muur zouden zij minder geluidslast hebben, en zou eventueel minder stof naar hen toe waaien (wat momenteel reeds het geval is).*
- *Sinds de bouwvergunning werd goedgekeurd heb ik al herhaaldelijke keren politiecontrole gehad (steeds op aanvraag van H. Sablon) in verband o.a. gevaarlijke stoffen die zouden opgeslagen zijn op mijn terrein, wat na controle niet het geval was. Verder ook al controle gehad voor lawaaihinder tijdens opkuiswerken tijdens de dag (+/- rond 11u).*

...”

4.

De verzoekende partijen reageren als volgt:

“ ...

Repliek (op de uiteenzetting van de tussenkomende partij)

**De tussenkomende partij stelt dat hij bij het indienen van de aanvraag van de bouwvergunning bij de Gemeente geïnformeerd heeft of een specifieke goedkeuring van de bureu vereist was: “het officieel aanbrengen van de aanvraag was de enige verplichting indien de loods kleiner dan 500m2 wordt”, zo wordt uiteengezet door de tussenkomende partij.*

Volgende bemerkingen dringen zich op :

- *voor de eerste keer wordt nu gezegd dat een “aanvraag voor een bouwvergunning zou uitgehangen hebben” (dus niet de publiciteit van de bouwvergunning zelf, wel de aanvraag daartoe) !?? : dat staat echter volledig haaks op het dossier zoals tot nu toe verdedigd werd door de aanvrager van de bouwvergunning en komt evenmin tot uiting uit de stellingname van de Deputatie; de verdediging stelde toch dat geen openbaar onderzoek nodig was !! verzoekers betwisten dat ooit een aanvraag tot bouwvergunning uitgehangen werd, dat werd alleszins nooit gezien*

- de buren “hoefden niet gecontacteerd te worden” (of geconsulteerd) voor een loods kleiner dan 500m²: dan mag niet vergeten worden dat de totale voorgenomen werkzone veel meer dan 500m² zal bedragen; jaren geleden heeft AELBRECHT reeds een eerste loods opgericht, ook zonder enig vooronderzoek, het betrof toen “uitbreiding van een paardenstal” (“voor 2 paarden”), maar dat is uiteindelijk de nu reeds bestaande loods geworden, nu is opnieuw “uitbreiding loods gevraagd en de verharding” (=betonning van het terrein daarrond = werkzone), dat is in het totaal zeker meer dan 500m².

**Gelet op de bedrijfsactiviteiten van de aanvrager kan de bouwvergunning niet los gezien worden van de exploitatievergunning (of aanpassing ervan); verzoekers zijn onwetend hoe het daarmee staat !*

(...)

Bijkomende repliek (op de antwoordnota van de verwerende partij = Deputatie)

Wanneer gebrek aan goed bestuur ingeroepen werd, had dat in hoofde van de Gemeente betrekking op het feit dat zonder enig vooronderzoek, of zonder welkdanige verwittiging van de buren ook, een bouwvergunning toegekend werd (voor het hiervoor beschreven gebouw en voor de beschreven exploitatie). Ook dat op de Gemeente aan verzoekers gezegd was dat de termijn voor een hoger beroep “eind juli” (2016) was.

In hoofde van de Deputatie wordt ook opgemerkt dat deze zich niet verwaardigd heeft te antwoorden op de aangetekende brief van verzoekers waarbij ze verzochten te laten weten hoeveel het te betalen dossierecht bedroeg, en op welke wijze dit betaald diende te worden, om daarna de niet-betaling als onontvankelijkheidsgrond in te roepen.

Het administratief beroep van verzoekers werd door de Deputatie ten onrechte als onontvankelijk afgewezen om 3 redenen:

****de beweerde laattijdigheid van het beroep***

Het is ongehoord dat in de beslissing van de Deputatie te lezen valt dat “verzoekende partijen thans niet betwisten dat het administratief beroep effectief laattijdig werd ingediend”.

Verzoekers houden juist voor dat het beroep wel geldig werd ingediend !!!

De Deputatie houdt er een sofistieke redenering op na, o.m. waar ze verzoekers “verwijt” geen foto voor te brengen van de “exacte plaats waar het aanplakkingsbericht hing”. Rust die bewijslast echter niet op de Gemeente of/en op de aanvrager van de vergunning ?? Van verzoekers kan/mag geen (onmogelijk) negatief bewijs gevraagd worden, er kan geen foto gemaakt worden van iets dat er niet geweest is.!

Uit de argumentatie van de Deputatie kan alleen maar afgeleid worden dat de exacte plaats waar het aanplakkingsbericht niet uit het dossier blijkt !!

Verzoekers hebben het aanplakbiljet van de vergunning zien hangen op 11 juli 2016. De bouwvergunning dateert van 31/5/2015, nogmaals wordt de vraag gesteld waarom de beweerde bekendmaking pas op 22/6/2016 zou zijn gebeurd.

De startdatum van de aanplakking- beweerdelijk 22/6/2016 – wordt enkel “bewezen” aan de hand van de verklaring op eer van David AELBRECHT.

Evenwel werd er reeds geoordeeld (RvVb nr. A/2014/0634, 16 september 2014) dat de Gemeente voor de aanplakking niet blindelings mag vertrouwen op de verklaring van eer van de aanvrager. De Gemeente moet er zelf over waken dat effectief tot de aanplakking werd overgegaan.

Een attest waarin wordt verklaard dat de aanplakking is gebeurd en louter is gesteund op een verklaring van eer van de aanvrager, houdt enkel een bewijs in van de verklaring van de aanvrager en geen bewijs van het effectief plaatsvinden van de conforme aanplakking (wat de "conformiteit" van de aanplakking betreft : zie ook de repliek van december 2016 (zie hiervoor) = niet geafficheerd in het gedeelte Waaienbergh waar verzoekers wonen).

Het is de taak van de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde om na te gaan of de begunstigde van de verleende vergunning effectief tot aanplakking is overgegaan. Ook de parlementaire voorbereiding benadrukt dat het wenselijk is dat op de aanplakkingsplicht een gemeentelijk overheidstoezicht georganiseerd wordt.

De gemeentesecretaris (of zijn gemachtigde) moet controleren (verklaring van eer volstaat niet !!) dat de vergunninghouder binnen een termijn van 10 dagen, te rekenen vanaf de datum van ontvangst van de vergunningsbeslissing, overgaat tot aanplakking.

Op basis van deze controle kan de Gemeente de aanplakking attesteren – met verplichte vermelding, in het attest van aanplakking dat zij aflevert, van de startdatum van aanplakking.

Maar in casu is een dergelijk attest niet voorhanden, alleen de verklaring op eer, met een foto van de beweerde aanplakking ligt voor. Het aanplakbiljet werd misschien die dag gefotografeerd, maar wie zegt dat het biljet onmiddellijk uitgehangen werd ?, en op welke plaats ?, en quid als de vergunninghouder de aanplakking verwijderd heeft tijdens de periode van aanplakking, of dat de aanplakking eerder verdoken werd gehangen.

Een verklaring van eer van de aanvrager kan niet worden gelijkgesteld met een attest van de gemeentelijke overheid waarin wordt verklaard dat een mededeling van de vergunningsbeslissing is uitgeplakt gedurende 30 dagen.

De aanplakking waarbij de Gemeente blindelings vertrouwt op een verklaring van eer van de aanvrager is een gebrekkige aanplakking, met als sanctie dat de beroepstermijn voor belanghebbende derden niet aanvangt.

Als niet geweten is wanneer de beroepstermijn juist aangevangen heeft, zoals in casu, kan het beroep niet onontvankelijk verklaard worden (in casu komt het slechts op enkele dagen aan).

Op de bekendmaking van de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning wordt enkel de datum van 31 mei 2016 vermeld, doch geenzins wanneer de vergunning ter kennis werd gebracht van de aanvrager, noch wanneer de vergunning uitgehangen werd, noch vanaf welke precieze datum de beroepstermijn van 30 dagen is of zal beginnen lopen?

Opnieuw, de beroepstermijn van 30 dagen kon niet berekend worden en aldus is de beroepstermijn niet beginnen lopen !

***wat betreft de gelijktijdige verzending van het beroepsverzoekschrift naar de aanvrager en naar het College van burgemeester en schepenen**

Verzoekers kunnen maar herhalen wat zij in hun repliek van december 2016 reeds hebben uiteengezet, ondergeschikt ook aangaande de afwezigheid van belangenschade, van wie dan ook.

***niet-betaling dossierrecht**

Ook hieromtrent verwijzen verzoekers naar hun repliek van december 2016 (zie hiervoor). Zoals gezegd zijn verzoekers niet met computers of met het internet vertrouwd.

Zij hadden graag betaald, doch wisten niet op welke rekening dat kon gebeuren.

En als er 2 verzoekers zijn, is dan één of twee maal een dossierrecht te betalen ? (voor de Raad hebben verzoekers 2x een rolrecht betaald, want 2 verzoekers (echtpaar).

Verzoekers zullen bij het dossier een kopie van de aangetekende brief dd. 30/7/16 aan de Deputatie voegen (+ afgiftebewijs ter post van de aangetekende zending) waarbij zij vroegen het financieel nummermede te delen waarop het dossierrecht overgeschreven kon worden, en waarbij geïnformeerd werd naar het juiste te betalen bedrag.

De Deputatie heeft zich nooit verwaardigd te antwoorden, heeft wel het beroep op deze basis onontvankelijk verklaard ! Nogmaals, behoorlijk bestuur !??

...

5.

De tussenkomenende partij stelt met haar laatste schriftelijke uiteenzetting nog onder meer dit:

“ ...

Argumentatie:

- (...) De vergunning werd uitgehangen volgens de wettelijke regels op 22/06/2016 (zie foto in bijlage). Echter een paar dagen te laat. De reden hiervan is dat de vergunning via een aangetekend schrijven werd aangeboden. Vermits wij op dat ogenblik niet aanwezig waren, werd het schrijven afgehaald op 20/06/2016 om 10u34 (zie bewijs in bijlage)
- (...)
- De vergunning werd conform omhoog gehangen aan de zijde van de woning waar wij gedomicilieerd zijn. Als eigenaar kan ik onmogelijk aan alle aanpalende percelen een kopij van de vergunning hangen. In bijlage 2 verklaringen van aanpalende burens die op hun eed verklaren dat de aanplakking ononderbroken heeft uitgehangen tot op heden.
- (...)
- De vergunning van de bouwvergunning heeft de wettelijke termijn goed zichtbaar gehangen aan de toegang/oprit van mijn eigendom. Aanvraag werd uitgehangen aan de zijde van mijn domicilieadres
- (...)
- Het feit dat de gemeente al dan niet nalatigheden zou gemaakt hebben, kan niet verhaald worden op de verdediger. Wat betreft het uithangen van de vergunning, voegen wij ook een bewijs toe van de gemeente van ‘Attest van aanplakking’ dd 01/08/2016 (zie document in bijlage)

...”

Beoordeling door de Raad

1.1.

Uit de bestreden beslissing, zoals hoger geciteerd, blijkt dat de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Opwijk van 31 mei 2016 onontvankelijk heeft verklaard op grond van de drievoudige vaststelling dat (1) het beroepsschrift niet was vergezeld van het bewijs van betaling van de dossiervergoeding, (2) de verzoekende partijen hebben nagelaten om aan de verwerende partij het bewijs te bezorgen dat zij gelijktijdig aan het college van burgemeester en schepenen en aan de tussenkomende partij een afschrift van hun beroepsschrift hebben bezorgd en (3) het beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen laattijdig werd ingediend.

1.2.

Artikel 4.7.21 VCRO luidt:

“ ...

§3

Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat:

1° ...;

2° ...;

3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na deze van aanplakking.”

§4

Het beroepsschrift wordt op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending ingediend bij de deputatie. De indiener van het beroep bezorgt gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepsschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre zij niet zelf de indiener van het beroep zijn. Aan de deputatie wordt, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs bezorgd van deze beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college.”

§5.

In de gevallen, vermeld in §2, eerste lid, 1°, 2° en 3°, dient het beroepsschrift op straffe van onontvankelijkheid vergezeld te zijn van het bewijs dat een dossiervergoeding van 62,50 euro betaald werd, behalve als het beroep gericht is tegen een stilzwijgende weigering. De dossiervergoeding is verschuldigd op rekening van de provincie.

...’

2.1.

De verzoekende partijen betwisten niet dat het in artikel 4.7.21, §5 VCRO bedoelde betalingsbewijs niet bij hun beroepsschrift was gevoegd. Ter verschoning voeren zij aan dat hun onwetendheid omtrent dit vormvoorschrift, met inbegrip van het bedrag en de rekening waarop de vergoeding dient betaald te worden, een gevolg is van de gebrekkige aanplakking. De verzoekende partijen stellen in dit verband dat het achterliggende bouwperceel niet aan de openbare weg grenst en dat er in het doodlopende gedeelte van de Waaienberg, waar zij wonen, geen aanplakking is geschied.

De Raad kan de verzoekende partijen evenwel niet bijtreden in zoverre zij de rechtsgeldigheid van de aanplakking in vraag stellen om de door de verwerende partij vastgestelde en de door de verzoekende partijen op zich niet betwiste schending van 4.7.21, §5 VCRO te verantwoorden. Nog los van de vaststelling dat de verzoekende partijen geen enkel nuttig bewijs voorleggen, zelfs niet

het begin ervan, waarmee de door hen beweerde gebrekkige aanplakking dienstig wordt gestaafd, betwisten zij evenmin de waarachtigheid van de door de tussenkomen partij in dit verband neergelegde stukken, zijnde een attest van aanplakking van 24 juli 2017 en een door twee burens ondertekende verklaring van dezelfde datum die de ononderbroken aanplakking (dit wil zeggen ter hoogte van de plaats waar het perceel aan de openbare weg grenst) bevestigen.

2.2.

De Raad stelt bijkomend vast dat de verzoekende partijen in het inleidend verzoekschrift het volgende verklaren:

“ ...

Wij zijn, na de affichage van de bouwvergunning opgemerkt te hebben, heel toevallig, tijdens een wandeling op maandag 11/7/2016, dezelfde week nog de plannen gaan inkijken op het Gemeentehuis, waar we inderdaad wel schrokken van de omvang van de werken, en van de grootte dat het bedrijf dat onze buurman zou nemen; in een woongebied met landelijk karakter! (op de Gemeente werd ons gezegd dat er tot het einde van de maand juli tijd was om hoger beroep aan te teken)

...”

Gegeven vermelde verklaring, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partijen zich niet nuttig kunnen beroepen op een eventuele gebrekkige aanplakking, het verweer van de verzoekende partijen strijdt op dit punt zelfs met de eigen beweringen, om enige onwetendheid met betrekking tot de na te leven vormvoorschriften en te volgen procedure voor te houden. Van een normaal en voorzichtig handelend persoon mag immers in alle redelijkheid verwacht worden dat zij zich behoorlijk laten informeren, ook wat de gebeurlijk na te leven vormvoorschriften betreft, wanneer zij een beroep bij de verwerende partij wensen in te stellen.

Meer nog, bij het inkijken van het dossier op het gemeentehuis konden zij zich perfect vergewissen van de na te leven vormvoorschriften, onder meer doch in het bijzonder met betrekking tot de voorschriften vervat in artikel 4.7.21, §5 VCRO. De verzoekende partijen hebben dit kennelijk nagelaten en kunnen zich derhalve niet beroepen op een beweerde gebrekkige aanplakking om enige onwetendheid met betrekking tot de voorschriften vervat in artikel 4.7.21, §5 VCRO voor te houden.

2.3.

In zoverre de verzoekende partijen tevens verklaren niet vertrouwd te zijn met het internet en dat informatie op websites niet zelden accuraat noch actueel is, kan zulks gegeven voorgaande vaststellingen evenmin volstaan als verschoningsgrond voor de schending van artikel 4.7.21, §5 VCRO. Vermelde verklaring van de verzoekende partijen komt zelfs eerder ongeloofwaardig over nu de verzoekende partijen een uitgebreide correspondentie per mail met de griffie van de Raad hebben gevoerd.

Gegeven voorgaande vaststellingen en overwegingen, is de Raad tot slot evenzeer van oordeel dat de verzoekende partijen evenmin nuttig kunnen verwijzen naar hun brief van 1 augustus 2016 waarmee zij bij de verwerende partij informeren naar het bedrag van de dossiervergoeding en de rekening waarop die som moet betaald worden. De omstandigheid dat de verwerende partij vermelde brief kennelijk onbeantwoord heeft gelaten, kan hooguit weinig klantvriendelijk genoemd worden maar ontslaat de verzoekende partijen niet van de plicht zich vooraf, behoorlijk en tijdig te informeren wanneer zij een beroep bij de verwerende partij wensen in te stellen.

De Raad is bijgevolg van oordeel dat de verwerende partij het beroep van de verzoekende partijen terecht als onontvankelijk heeft afgewezen wegens een schending van artikel 4.7.21, §5 VCRO.

Deze feitelijke vaststelling volstaat op zich om de bestreden beslissing ook juridisch te schragen zodat de overige kritiek van de verzoekende partijen moet afgewezen worden als kritiek op overtoollige middelen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer David AELBRECHT is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 28 augustus 2018 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER